

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμορῆν τῆς ἀποστ. ἰλοῦσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διατὸ ἐσωτερικόν Δρ. 5
Διατὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσᾶ 8

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρόμηται ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
«**ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ**» καὶ παρὰ
τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ ἀσχημοὶ προσφιλεῖς. Ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ φιλοκαλία. — Ἀ ἐπιπότιδες γυναῖκες. (Μαρία Δὲ Γαρδέλη). — Πυρκαϊὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει. — Καὶ πάλιν περὶ ἀγάμων. — Ἦ ἐστὶ καλὴ γυνή (Κατίνας Φ. Μαυρογορδάτου). — Πῶς σ' ἀγαπῶ Μαμά μου. (Μαρίας Δ. ἐκ Ταγγανίου). — Ἡ σημερινὴ γυνή καὶ τὸ ἑαυτῆς καθήκον. (Ποιπίνας Α. Βαλλώση, δικηγόρου). — Ἐρεῖπια Παρθενναγωγεῖται. — Πολιτικὸν Δελτίον. — Ποιήματα. — Νόστιμα. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλῆ. — Συναγαὶ μαγειρικῆς. — Ἐπιφυλλίς.

Αἱ ἀσχημοὶ προσφιλεῖς ἨΘΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

Καὶ τοι τὸ φύλον ἡμῶν ἐκλήθη, τῇ ἐπιεικεί βεβαίως τοῦ ἀνδρὸς πρωτοβουλία, ὠραῖον, καὶ τοι πατρὶς τοῦ ὠραίου τῆς γυναικὸς τελείου τύπου ἔθεωρήθη ἡ Ἑλληνίς, καὶ τοι ἡ ἀσχημία μᾶλλον τῷ ἀνδρὶ ἐμπρέπει, ὅστις διὰ τοῦ ἰσχυρισμοῦ του ὅτι τὸ κάλλος δὲν εἶναι εἰς αὐτὸν ἀπαραίτητον καὶ ἀναγκαῖον, ἀρκούντως παρηγορεῖται ἐπὶ τῇ ἐλλείψει του, οὐχ ἤττον, κατὰ λάθος βεβαίως τῆς φύσεως, ὑπάρχουσι καὶ ἐν τῷ ὠραίῳ φύλῳ ἀσχημα ὄντα, ὅπως ἐν τῷ ἀσχημῷ εὐεῖδῃ καὶ ὠραίῳ. Τὸ ἄρθρον ἡμῶν ἀνταποκρινόμενον εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἐπικεφαλίδος τίτλον ἀναλαμβάνει νὰ κατορθώσῃ μικρὸν τι θαῦμα ἀναδεικνύον τὸ παρὰ τῷ φύλῳ μας ἀσχημον, προσφιλεῖς.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι δυσμορφος ἄνθρωπος καὶ δυσειδέης, εἴτε ἀνὴρ εἴτε γυνή, εὐρίσκεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν ὑψηλότερῃ διανοητικῇ περιωπῇ τῶν εὐεῖδων καὶ ὠραίων, εἶναι εὐγενέστερος καὶ προσηνέστερος τοὺς τρόπους, κατέχεται ὑπὸ ὑψηλοτέρων καὶ εὐγενεστέρων αἰσθημάτων καὶ ἀναδεικνύεται μετὰ μειζονος εὐκολίας ἤρωσ κατὰ πάντα τὸν ἐνεργὸν αὐτοῦ βίον. Τίς ὁ λόγος τοῦ φαινομένου τούτου;

Οἱ δυσειδεῖς συγκρίνοντες ἑαυτοὺς πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἀνθρώπων, ἀναγνωρίζοντες τὰς φυσικὰς τῶν ἐλλείψεις καὶ βαρέως τὴν ἀσχημίαν φέροντες προσπαθοῦσι διὰ τῆς ἐπιμόνου καὶ ἐνδελεγοῦς καλλιέργειας τῶν ἠθικῶν χαρίτων καὶ τῶν λοιπῶν πνευματικῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων νὰ ἀποδείξωσιν ἐν αὐτοῖς ἀντίρροπον ἰσχυρὰν τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἀσχημίας. Διὰ τῆς ἠθικῆς δὲ καὶ πνευματικῆς αὐτῶν ὑπεροχῆς ὀπλιζόμενοι,

ἐκλύουσιν οὐ μόνον τὴν ἀγάπην, ἀλλὰ καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν ἀνθρώπων. Ὅα παραξενευθῆ ἴσως ἡ εὐγενὴς ἡμῶν ἀναγνώστρια, μαυθάνουσα ὅτι πολλοὶ τῶν εὐγενεστέρων καὶ σφωτέρων ἀνδρῶν καὶ τῶν μεγαλοφυῶν ἐκείνων ὑπάρξουν, οἵτινες διέπρεψαν ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν, εἴτε ὡς καλοὶ, εἴτε ὡς κακοὶ, ὀφείλουσι τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν περιωπὴν εἰς τὴν σωματικὴν αὐτῶν ἀσχημίαν. Οἱ καθιερῶται τῶν μοναρχιῶν, οἱ ἰδρυταὶ τῶν ἀναρχιῶν, οἱ περίφημοι ἐκεῖνοι ἄνδρες οἱ δοξασθέντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ, οἵτινες διεύγειραν παρὰ τοῖς λαοῖς βαθύτατον ἐνδιαφέρον εἰς τὰς πράξεις των καὶ προσεῖλκυσαν ἀπάντων τὰ βλέμματα εἰς τὰ διαδήματά των ἦσαν οἱ Κρόμβελ, οἱ Λούθηρι, οἱ Μιραβώ καὶ λοιποὶ ἀξιοσημείωτοι πάντες διὰ τὸ δυσειδέες τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῶν ὄψεως. Πρὸς δὲ τούτοις πολλῶν ποιητῶν τὰ ὀνόματα, τῶν ἀληθῶν τούτων τῆς ὑψηλοῦ βασιλείων, τῶν ὁποίων τὰ ἔπη εἰσὶν αἱ ἐνσαρκώσεις τοῦ νοῦς καὶ αἱ ἀπηγήσεις τῶν μουσικῶν αὐτοῦ χορδῶν, ἤθελον ταφῆ ἐν τῇ λήθῃ μετὰ τοῦ κοινοῦ ὄχλου, ἐὰν δὲν παρενοχλοῦντο ὑπὸ τῶν ἕνεκα τῆς σωματικῆς αὐτῶν ἀσχημίας δυσαρέστων αἰσθημάτων. Τίνες οἱ διακεκριμένοι τῆς ἀρχαιότητος ποιηταὶ; ὁ τυρλὸς Ὁμηρος, ὁ δυσειδέης Σοφοκλῆς καὶ ὁ δυσειδέστατος Ἀριστοφάνης. Τίνες τοῦ αἰῶνος ἡμῶν; οἱ ἀνάπηροι καὶ χωλοὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα, Σαϊκσπῆρος καὶ Σαῶτ, ὁ τυρλὸς Μίλτων καὶ ὁ κυρτὸς Πάπ.

Τὰ ἀνωτέρω φαινόμενα παρατηρεῖ τις ἐναργέστερον εἰς τὰς γυναῖκας, πρὸς αἷς καὶ ἡ δυσμορφία διὰ τῆς φυσικῆς τῶν ἐλλείψεις εἶναι μεγαλητέρα, ὡς ἀναγκαιότερου δι' αὐτὰς τοῦ προσόντος τῆς ὠραιότητος καὶ περισσότερον ἀναποφεύκτου τῆς ἀναγκῆς, τοῦ νὰ ἀντισταθμίζωσιν αὐταὶ τὰ φυσικὰ ἐλαττώματα διὰ τῶν ἠθικῶν πλεονεκτημάτων.

Ἡ Ἱστορία, ἣτις ἤνοιξε λαμπρὰς σελίδας διὰ τὰς Σαπφούς, τὰς Τελεσσίλλας τοῦ Ἄργου, τὰς Κορίννας τῆς Τανάγρας, τὰς Ὑπατίας, τὰς Ηραξίλλας, τὰς Ἀννύτας κ. ἄ. μαρτυρεῖ καὶ περὶ τῆς δυσμορφίας αὐτῶν κατὰ τὸ πλεῖστον.

Ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἐκ τῶν δυσμορφῶν δὲν αἰσθάνονται φυσικὴν τινα εὐφυίαν, ἀντισταθμίζουσαν τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν, πει-

Εκ των ανωτέρω λοιπών εξαγεται ότι πολλοί των αγάμων δύνανται να δικαιολογήσωσι την αγάμειαν των...

Εν συνόλω ειπεῖν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται τῷ δημοσίῳ κατηγορεῖν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τοῦ πολίτου βίον...

Θὰ παρατηρήσωσι δὲ δικαιοτάτα ἡμῖν, ὡς καὶ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πρώτου ἡμῶν περὶ αγάμων ἄρθρου παρετήρησαν...

Ὅτι παύσωμεν νομίζουσαι, ὅτι θέλομεν ἐπιβάλλει δια τῶν μέσων τούτων τὸν γάμον. Τὴν φρολογίαν τῶν αγάμων ἀπητήσαμεν καὶ ἀπαιτοῦμεν, ἵνα ἐπέλθῃ σχετικὴ τις ἀναλογία...

ΠΩΣ Σ' ΑΓΑΠΩ ΜΑΜΑ ΜΟΥ

Il est si bon l'enfant avec son frais sourire, Sa douce bonne foi, sa voix qui veut tout dire.

V. HUGO.

Όταν με τὰ χεράκια του τὸν τράχηλό μου ζωῆ Τὸ ἄδολον παιδάκι μου καὶ τ' ὄμμα προσπλῶν...

Όταν γελῶν χαρμόσυνα τὸ ρόδιόν του στόμα Σ τὸ ἰδικόν μου προσκολλῶ καὶ τὸ γλυκὺ του ὄμμα...

Όταν ὁδὴν ἔξαφρα τὸ ὄμμα του ὑγραίτη Όταν τὴν εὐθυμίαν του καὶ τὴν χαρὰν μαραιίτη...

Καθὼς ἔς τὴν γῆν ἀνταρακλῶ τοῦ οὐρανοῦ εὐδία Ἡ ἐκτροπῶται ἐπ' αὐτῆς ἀγρία τρικυμία...

Ἐν Ταϊγανίῳ ΜΑΡΙΑ Δ.

Εὐχαρίστω: ἀγγέλλομεν πρὸς τὰς ἀναγνωστρίδας ἡμῶν ὅτι ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυρίων» ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ κατατάξῃ εἰς τὸν κατάλογον...

ΤΙΣ Η ΚΑΛΗ ΓΥΝΗ

Ἡ ἀληθὴς καὶ μετριοφρον γυνὴ τιμὴν αὐτῆς θεωρεῖ τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτῇ χρέη, ἔδραν δὲ τῆς εὐτυχίας τῆς ἔχει τὸν συζυγικὸν οἶκον...

Ἡ καλὴ γυνὴ οὐδαμῶς εἶναι σεμνότυπος! Τὰ προτερήματα αὐτῆς δὲν εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἐκπαιδύσεως, ἀλλὰ δῶρον κατ' εὐθεῖαν ἐξ οὐρανοῦ προσερχόμενον...

Εἶναι ἀνύποπτος, οὐδέποτε δὲ φαντάζεται ὅτι οἱ ἄλλοι εἶναι φύσεως διαφορετικῆς. Ἡ καρδιά αὐτῆς εἶναι τρυφερὰ καὶ ἐλεῆμων. Ὅτε ἀκούει περὶ κακίας λυπεῖται, καὶ λυπεῖται ἐκ βάθους καρδίας...

Ὁ οὐρανὸς εἶναι πάντοτε αἶθριος δι' αὐτήν, καὶ τὸ θεῖον φῶς διαρκῶς φωτίζει τὴν ἄν βαδίζει ὁδόν. Οὐδέποτε ἐπικρίνει τὰς πράξεις τῶν φίλων αὐτῆς, οὐδὲ θεωρεῖ ὡς ἀγαθοῦς καὶ ἀληθεῖς...

Οὐδέποτε ἐφραντάσθη νὰ κυβερνήσῃ ἐκεῖνον μεθ' οὗ συνέδισε τὸν βίον τῆς· τὸναντίον αἱ θελήσεις τοῦ συζύγου πάντοτε εἶναι νόμος δι' αὐτήν. Ὁ δυνάμενος νὰ ἐκτιμήσῃ τοιαύ-

τὴν γυναικίαν θέλει βλέπει πάντοτε τὴν εὐτυχίαν βασιλεύουσαν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

Ἐχει πίστιν καὶ ἀπόλυτον πεποίθησιν εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ τούτων ἠλικιουμένων γίνεταί ἡ φίλη αὐτῶν, αἱ δὲ θυγατέρες τὴν θεωροῦσιν ἀδελφὴν μᾶλλον ἢ μητέρα, καὶ οἱ υἱοὶ ἄλλο τι πολυτιμότερον παρ' ὅτι ἀδελφὴ δύνανται νὰ εἶναι—μητέρα καὶ ἀδελφὴ— τὸ ἰδανικόν καὶ ἀγνόν τοῦτο τῆς γυναικὸς προσόν, ὅπερ ἡ φύσις τῷ ἀνθρώπῳ ἔδωκε.

Φαιδρὰ καὶ εὐθυμία ὡς ἡ ἡμέρα εἶναι γλυκεῖα καὶ τρυφερὰ ὡς ἡ νύξ τοῦ ἔαρος, εὐσεβὴς δὲ καὶ πιστὴ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτῆς δὲν εἶναι οὐδὲ τραχεῖα εἰς τοὺς διαφέροντας αὐτῇ κατὰ τὴν γνώμην, οὐδ' ἀπότομος διὰ νὰ κρίνῃ τοὺς ἄλλους ἐκ τῶν ἰδίων.

Ἡ στιγμή ἧτις φέρει αὐτὴν εἰς συνάφειαν μετὰ τῶν ἀναξιοπαθόντων, εἶναι στιγμή εὐτυχισμένη. Τυχαίᾳ συνάντησις ἀποβαίνει διαρκὴς φιλία, ἢν οἱ ἀποκητάντες αὐτὴν θεωροῦσιν ὡς τὸ εὐτυχέστερον τοῦ βίου αὐτῶν συμβάν.

Ἡ γυνὴ αὕτη ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃ, φέρει μεθ' ἑαυτῆς τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν ἀγάπην, οὐδενὸς δὲ τῶν τοῦ βίου ἀγαθῶν στερουμένη συνάμα ὅμως καὶ τὰ πάντα ἐν μετριότητι ἀπολαμβάνουσα, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ζῇ ἐν δικνεκίᾳ ἀτμοσφαιρᾷ θέρους, οὐτινος ἡ γλυκεῖα ἀῦρα καθιστᾷ τὸν βίον αὐτῆς καὶ τῶν περὶ αὐτὴν, τὸν δυνατὸν τύπον τοῦ ἐπιγείου ἄκρου καλοῦ, ὅπερ ματαίως ἀλλαχθῶ πολλὰκις ἐπιζητοῦμεν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ΚΑΤΙΝΑ Φ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΑΑΤΟΥ

Ἡ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΑΥΤΗΣ ΚΑΘΗΚΟΝ

(Συνέχεια ἴδε ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 4 φύλλῳ.)

Θέσασα ὡς βάσεις τοῦ θεματός μου, πρῶτον τὴν ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς ἐδραίωσιν τῆς γυναικὸς, καὶ δευτέρον τὴν ἀναγκαιοσύτην εἰς αὐτὴν ἐκπαιδύσειν, φέρω τὸ συμπέρασμα μου ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν βάσεων τούτων.

Τίς ποτὲ δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι μακκρὰ ἐστὶν ἡ παρθένος καὶ ἡ γυνὴ ἐκεῖνη εἰς τῆς ὁποίας τὴν καρδίαν ἐνοικεῖ σταθερὰ καὶ ἐδραία πίστις πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ; Πῶς ὅμως θὰ εἰσδύσῃ ἐν αὐτῇ ἡ ἀγάπη αὕτη, ὅπως δι' αὐτῆς κατασταθῇ εὐσεβὴς, καὶ συνεπῶς δώσῃ ἀγλαοῦς καὶ θαυμαστοῦς καρποῦς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν; Βεβαίως διὰ τῆς ἐπιμελοῦς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ προγενεστέρων ἱστορικῶν ἐποχῶν, καθ' ἃς εὐσεβεῖς γυναῖκες, διέπρεψαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ διέσωσαν ταύτας ἐξ ἐπικειμένων κινδύνων τῆς ἀσεβείας καὶ διαφθορᾶς.

Ἀναμφισβήτου λοιπὸν ὄντος, ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι τὸ ὑψίστον ἀγαθόν τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας, ἀνάγκη ὅπως στρέψωμεν πρὸς ταύτην τὴν προσοχὴν τῆς σημερινῆς γυναικὸς, ἵνα διὰ τοῦ γαλινοῦ τῆς θρησκευτικῆς κατορθώσωμεν τὴν ἀνύψωσίν τῆς ἐκ τῆς καταπτώσεως εἰς ἣν αὕτη περιήλθεν.

Καὶ ἐν πρώτοις θεμελιωτῆς τῆς σωτηρίου ἀγωγῆς ταύτης ἅς καλέσωμεν τὰς ἰδίαις Μητέρας, αὐτὰς καὶ μόνα, αἵτινες κατὰ καθήκον πρέπει νὰ ἐπαγρυπνήσωσιν ἐπὶ τῆς διαρκοῦς καὶ ἀτραλοῦς βάσεως τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς.

Καί, καὶ ἀνάγκη ἐθνικῆς εὐμερείας τὰς καλεῖ, ὅπως ἐμβριθῶς ἐπιτηθήσωσι τὴν προταχὴν των ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ταύ-

της, καθ' ὅτι εἰς αὐτὴν καὶ μόνην στηριζόμεναι θὰ δυνηθῶσιν νὰ προικίσωσι τὰς θυγατέρας των, μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος περιγραφομένης ἀπειροῦς ἀρετὰς, θὰ φθάσωσιν εἰς βέλτιστον πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, καὶ θὰ φανῶσιν ὡφέλιμοι εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα.

Τὶ ἄλλο διδάσκει ἡμᾶς ἡ τῆς προγενεστέρως ἐποχῆς γυνή, εἰμὴ ὅτι ἔχουσα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ τῆς ἐγκεκαρχαγμένην μόνην τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν, στηριζομένη δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ ἄξωνος, κατώρθωσε νὰ θυσιάσῃ περιουσίας, νὰ ὑποστῇ διωγμοὺς, κακώσεις, παντοίας στερησεις, καὶ ταῦτα πάντα νὰ διέλθῃ ἀγογγύστως καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς προτροπῆς τῶν ἱερῶν καθηκόντων τῆς! Ὑπέμεινε δ' αὕτη μετὰ καρτερίας χωρὶς νὰ παρεκκλίνῃ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀλλ' ὡς ἀληθὴς ἤρωτς ἐμόρφωσε πολίτας οἵτινες ἀνεγέννησαν τὴν χώραν ἡμῶν.

Ἐχουσα λοιπὸν τὸ παράδειγμα τούτων πρὸ ὀφθαλμῶν, ἐμμένω εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ θρησκεία βεβαίως εἶναι ἐκεῖνη ἧτις μορφώνει καὶ καθαρίζει τὴν καρδίαν καὶ ἀναχαιτίζει τὴν πρὸς τὸ κακὸν φυσικὴν ροπὴν, ἀναπτύσσουσα τὴν πρὸς τὸ καλόν. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὰς σημερινὰς μητέρας, ὅπως αὐταὶ πρὸ παντὸς ἄλλου μεριμνήσωσι διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν ταύτην, καὶ δυνηθῶσι καὶ προλάβωσι πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀποσύνθεσιν. Ὁρεῖλωμεν σοδαρῶς νὰ σκερθῶμεν περὶ τούτου, καὶ ὄχι πρὸς Θεοῦ νὰ ἀρήσωμεν τὴν σημερινὴν κατάσταση ὡσὰν τὸ πλοῖον εἰς τὸ ρεῦμα, διότι κατὰ γαλλικὴν σοφίαν παραίνεσιν (Les hommes font les loi, Les femmes font les moeurs) Προσέτι ἅς ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν των ὅτι πᾶν δημιούργημα μὴ στερεοῦμενον ἐπὶ ἐδραίας βάσεως, ἀναμριεθῶς δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ, ἰδίως μάλιστα τὰ λεπτοφυῆ οἶα ἡ γυνή.

ΠΗΘΩΝΑ Δ. ΒΑΛΛΩΡΗ (δικηγόρου)

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον)

ΕΡΕΠΙΑ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ

Δύνασθε νὰ μᾶς εἰπῆτε προσφιλεῖς ἀναγνωστρίαι. τί ἰδέαν ἔχετε περὶ τῆς καλαισθητικῆς παρ' ἡμῖν ἀναπτύξεως τῶν ἐξωτερικῶν μαθητριῶν ἀνωτάτου τινὸς ἐνταῦθα ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος; Δὲν σκέπτεσθε βεβαίως, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καθηγητῆς διδάσκει αὐταῖς, τίνι τρόπῳ τὸ καλαισθητικὸν αἰσθημα μορφοῦται καὶ ἀναπτύσσεται, (μὴ παραλείπων νὰ προσθήσῃ, ὅτι πᾶν τὸ προσπίπτον εἰς τὰς αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ πάντα τὰ περικυκλοῦντα αὐτὸν ἀντικείμενα ἀποτελοῦσι τὰς στοιχειώδεις βάσεις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ αἰσθηματός τούτου), ἡ μαθήτρια ἦν ἤδη καλαισθητικῶς μορφωμένη, ὅπως τὸ αἰσθημα τοῦτο μεταδῶτῃ καὶ ἀναπτύξῃ μετ' ὀλίγον εἰς τὰς ὑπ' αὐτῆς διδασκόμενας;

Δὲν φρονεῖτε, ἐπαναλαμβάνομεν, τοῦτο ἀφοῦ μάλιστα γνωρίζετε τὸν ἀναπόφευκτον τῆς εὐλογημένης καλαισθησίας, ὑπὸ τοῦ διδασκαλοῦ, τῆς λογικῆς καὶ τῆς πείρας, ἐρισμόν ὁ λόγος ἰδρύματος, ἐνῶ πεντακόττιαι κόρραι συναγελάζονται. Δὲν σᾶς φρίνεται ὅτε ἐκείθεν διακρίνητε ὅτι εὐρίσκεσθε πρὸ ἐτοιμορρόπου ἐρεπίου τουρκικῆς ἐποχῆς, στερουμένου παντὸς ρυθμοῦ, σχεδίου ἢ κανονικότητος καὶ ἰσταμένου ὡς παρὰ τοῦ προοριζομένου τῶν ἐν αὐτῷ μαθητριῶν εἰρωνεῖα παρκα-

πλεύρωσ περικαλλεστάτης, πλουσιωτάτης και μεγαλοπρεπεστάτης οικοδομής.

Είχατε άρα γε το θάρρος, εκ περιεργίας κινουμένη να διαβήτε τον ούδον του έτοιμορρόπου επίσης θυριδίου του και θύρα κατ' ευφημισμόν καλουμένου, και λάβητε ιδέαν της έσωτερικής τούτου διαιρέσεως και διακοσμήσεως. Είτελθούσα δέ, δέν είναι άληθές ότι κατελήφθητε τα μέν υπό άηδίας τα δέ υπό φόβου μή, ή από στιγμής εις στιγμήν κατάπτωσις τούτου, καταστήση ύμäs θύμα της περιεργίας σας ταύτης;

Εάν, και με προφανή της ζωής σας κίνδυνον, αποφασίσητε να ανέλθητε εις την άνω όροφόν, ήθελον σας συμβουλεύσει να εξασκηθήτε προηγουμένως εις τās επικινδύνους άνόδους και καθόδους των κλιμάκων εκείνων, άς οι κτίσται σκαλοσιγās καλούσι, μετά τούτο, άφου σταυροκοπηθήτε, ανέλθητε εις τās άνώγεια ταύτα δωμάτια τά από της ίδρύσεως της πόλεως Αθηνών κτισθέντα και υπό πән βήμα ύμων ευσεβάστως υποχωρούντα, ως άδυνατούντα, μ' όλας τās φιλοξένους αυτών διαθέσεις, να φέρωσιν άγογγύστως επί των γεγρακότων και άποσπυτευμένων νώτων αυτών το βάρος του ίσχυρού και άκμαίου σώματός σας. *Αν μάλιστα ή μνήμη δέν μās λανθάνει, το παρελθόν έτος μέρος τούτων μή δυνηθέν να υποστή ούτε το βάρος αυτό νεαρās κόρης, και υπό τούς πόδας αυτής υποχωρήσαν και διανοιχθέν, παρ' όλίγον έφερην αυτήν επί της κεφαλής του κάτωθι διδάσκοντος καθηγητού, είμη ή θαυματουργός προστασία άγίου τινός έσωξε την τε κόρην και την σοφόν του σεβαστού διδασκάλου μας κεφαλήν, προς δυστυχή παράτασιν της οικτρās ταύτης καταστάσεως.

Τί δέ να είπη τις περί της έσωτερικής καλλιαιθητικής διακοσμήσεως και κα'αριότητος των τραγών τούτων, αϊτινες δωμάτια καλούνται, ως και περί φωτισμού, άρισμού, θρανίων, γραφείων κ. ά.

Να προσθέσωμεν ότι αι έντός των έρειπίων τούτων συναγελαζόμεναι κόραι, μετά τετράωρον έξακολουθητικόν περιορισμόν προγευματίζουσι περιδιαβάζουσαι (μη ύπαρχόντων καθισμάτων) έν ύπαιθρω στενή και μη ίσοπεδωμένη μάδρα (προάυλιον καλουμένη) υπό τον κυανοῦν της Ε.Μάδος μας ούρανόν, και δεχόμεναι άδιακρίτως επί της υπό καλλιαιθητικών και άλλων παντοειδών γνώσεων πλουτισμένης κεφαλής των, τās του ήλιου φλογεράς και καυστικές ακτίνας ως και την κρουνηδόν έκκένωσιν των ύπερμεγέθων και πεπληρωμένων ύδατος του χειμῶνος άσκων;

Συνάγετε ίσως εκ των άνωτέρω, ότι αι εις το έλεος του Θεού ή εις την τύχην των έγκαταλειμμένοι αυται μαθήτριαι φοιτώσιν έν τῷ παρθεναγωγείῳ τούτῳ δωρεάν, ότι το ταμείον αυτού είναι πτωχόν, και ή έλλειψις πόρων συνεπάγεται την οϊκτράν ταύτην κατάστασην. Απατάσθε οϊκτράν άπάτην! διότι και αίμαθήτριαι πληρόνουσι και τὰ μνημαία διδάκτρα από έτους εις έτος αύξάνουσιν, ανερχόμενα έν τῇ άνωτέρω του διδασκαλείου τάξει εις δραχ. 12, και συνεπώς το κατάστημα ού μόνον ευπορον, αλλά και πλουσιώτατον τυγχάνει. Έξ ότων δέ γνωρίζομεν και οι μισθοι των Καθηγητών και διδασκαλισών γλισχροτάτοι έν Ελλάδι είναι, και αι λοιπαί συντηρήσεως δαπάναι περιορισμένοι και λιαν υμεμετρημένοι.

Τινη τρόπον λοιπόν και λόγω δύναται τις να δικαιολο-

γήση την ψυχράν και άσύγγνωστον άδιαφορίαν, ήν οι άρμόδιοι προς τούτο επιδεικνύουσι; Μη θέλωσι διά της άναγκης τας ταύτης να τιμωρήσωσι τās άτυχείς έξωτερικās μαθητρίας, διότι όλιγώτερα των ήμιτροφίμων και τροφίμων συνεισφέρουσιν εις το ταμείον;

Προτιμότερον ήθελον είσθαι βεβαίως να κλείσωσιν έντελως τās θύρας του πνευματικού κόσμου προς τās μη όλοκλήρους περιουσίας εισφερούσας, ή να δηλητηριάζωσι τās ώραιότερας της παιδικής και νεανικής της ζωής αυτών ήμέρας, διά της άπόνου και περιφρονητικής άκηδίας των, της παρεχούσης αυταίς άφορμήν, όπως εξ άπαλών όνύχων σχηματίσωσι την πικράν άλλ' άληθῆ ιδέαν, ότι κατ' ούδέν έν τῷ βίῳ λογίζονται, άρσεται, ευφύει, επιμέλεια, καλή θέλησις, άνατροφή και καταγωγή άπέναντι του παντοδύναμου χοχίματος.

Έκ των όλίγων τούτων συγκεκριμένων παρατηρήσεων δύνασθε, αγαπητή άναγνώστρια; να έννοήσητε τίνες οι λόγοι της παντελούς σχεδόν έλλείψεως καλλαιθητικής άναπτύξεως παρά ταις πλείσταις των Έλληνιδών, και τίνι τρόπῳ οι τὰ της παιδείας έποπτεύοντες και την άνάπτυξιν της θηλείας νεολαίας αναλαμβάνοντες, ανταποκρίνονται εις τον ύψηλόν αυτών προορισμόν.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. — Έπερατώθη προχθές ή δική των δια την ύπόθεσιν της Κούτρας κατηγορουμένων 9 αξιωματικῶν εξ αυτών δέ οι μέν Π. Λάϊνας ή Λάϊος, Όρ. Πηγειώ και Έπ. Παπαχαραλάμπους κατεδικάσθησαν εις στρατιωτικὴν καθάϊρεσιν και διά τουφεκισμού θάνατον, άπαντες δέ οι λοιποί άπηλλάγησαν της προς αυτούς άποδοθείσης κατηγορίας.

ΑΓΓΛΙΑ. — Ό επί των Ίνδιων ύφυπουργός, έν τῇ επί του έπαναστατικού κινήματος των Γκιζαίλ έπερωτήσιν, άπήνητησεν ότι το κίνημα τούτο ού μόνον περιορίσθη, αλλά και ό στρατός του Έμίρου του Αφγανιστάν άνεδείχθη νικητής.

ΡΩΣΣΙΑ. — Η « Έφημερίς της Μόσχας » λέγει ότι ή Ρωσσία δέν επιζητεί ούδεμίαν έδαφικὴν έν τῷ Αϊμῳ επέκτασιν. Η έπιρροή αυτής έν τῇ χερσονήσῳ ταύτῃ προέρχεται εκ της κοινότητος του θρησκευμάτός της μετά των έν αυτή κατοικούντων λαών και ότι δέν δύναται να παραχωρήση αυτήν ούδεμιᾶ δύναμει, χωρίς να κλονίση τὰ θεμέλια του ίδιου αυτής μεγαλείου.

ΣΕΡΒΙΑ. — Ό βασιλεύς έδέχθη την παραίτησιν του κ. Γαρχανίν, όπρ θεωρείται προσέγγισις προς την Ρωσικὴν πολιτικήν.

ΓΑΛΛΙΑ. — Απασα ή έβδομάς αυτή κατηναλώθη εις άνταλλαγās έγγράφων, διαμαρτυρήσεων, φιλικῶν διαβεβαιώσεων κ. ά. μεταξύ της Γαλλικής και Γερμανικής Κυβερνήσεως, αναφορικῶς της ύποθέσεως Σνοέβελ, και τέλος τῇ έπεμβάσει του Πάπα επίκειται ή αποφυλάκισις αυτού και ή ευνοϊκή της ύποθέσεως ταύτης λύσις, όρειλουμένη προ πάντων εις την επιφύλαξιν και ύπομονήν της Γαλλίας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — Είς το γερμανικόν κοινοδούλιον υπεβλήθησαν νομοσχέδια, δι' όν ή Κυβέρνησις ζητεί πιστώσεις 170 έκατομ. μαρκῶν διά στρατιωτικās άνάγκας και προς κατα-

σκευήν στρατηγικῶν σιδηροδρόμων επί των δυτικῶν συνόρων. Λέγεται ότι ή Γερμανία έδέχθη ψυχρῶς την αίτησιν της Ιταλίας περί ένδεχομένων άντισηκωμάτων επί της βορεινής όχθης της Μεσογείου.

ΑΥΣΤΡΙΑ. — Λέγεται ότι μεταξύ Αυστρίας και Έλλάδος συνωμολογήθη προσωρινή έμπορικὴ συνθήκη, δι' ής έκάστη των χωρῶν τούτων άπολαύει των πλεονεκτημάτων των μάλιστα ευνοουμένων εθνῶν. — Ό αυτοκράτωρ της Αυστρίας άπένειμε τῷ κ. Καλνόνη το παράσημον του χρυσοῦ δέρατος

ΝΟΣΤΙΜΑ

Άγγλος τις έλάμβανε την ήμερησίαν του κονιάκ αυτού όσιν έν τινι μεγάλῳ καφενείῳ. Παρ' αὐτῷ εκάθητο Κύριός τις τὰ νῦτα επί της θερμάστρας στριζών και άναγιώσκων την έφημερίδα του μετά μεγάλης προσοχῆς.

Αίτησις ό Άγγλος άναπηδᾶ κατέρυθος εκ της θέσεώς του και καταφέρων γρονθοκόπημα επί της τραπέζης συνοδευθέν και υπό άγρίου βλέμματος εις λογαριασμόν του γειτόνός του, καλεϊ τον ύπηρέτην. Ό ύπηρέτης σπεύδει να τεθῇ υπό τās διαταγās του Άγγλου, όστις άνακίησας την προτέραν ψυχραιμίαν λέγει προς αυτόν: «δέν μου λέγετε σας περικαλώ πῶς ονομάζεται αυτό το Κύριος, ποῦ κάτεται εκει εις το καρέκλας, άκουμπάει εις το θερμάστρας, πίνει το ποῦρός του και ντιαβάζει το έφημερίς; Άγνωῦ, λέγει ό ύπηρέτης. Ό Άγγλος μας διευθύνεται τότε προς την διευθύντριαν του καφενείου, ήτις ύποδέχεται αυτόν μετά μειδιάματος, προσοκῶσα, ως φαίνεται παραγγελίαν τινᾶ ή πληρωμήν. Ό Άγγλος «Ντὲν μου λέγετε σας περικαλώ πῶς ονομάζεται αυτό το Κύριος, ποῦ κάτεται εκει εις το καρέκλας, άκουμπάει εις το θερμάστρας, πίνει το ποῦρός του και ντιαβάζει το έφημερίς του; Δέν γνωρίζῳ, μολόρδε, άπαντᾶς ό ευγενής καταστηματάρχης. Ό Άγγλος τότε χάσας την ύπομονήν διευθύνεται προς τον περι οῦ ό λόγος Κύριον και άποκαλυθείς τῷ λέγει: Ντὲν μου λέγετε σας πα-

ρακαλώ, Κύριε, ποῦ κάτεστε στο καρέκλας, άκουμπάτε στο θερμάστρας, πίνεις το ποῦρός σας και ντιαβάζετε το έφημερίσας, πῶς ονομάζετε; « Ιούλιος Βάρ, » άπαντᾶ οῦτος. Λοιπόν, Κύριος Ιούλιος Βάρ ποῦ κάτεστε στο καρέκλας, άκουμπάτε στο θερμάστρας, πίνεις το ποῦρός σας και ντιαβάζετε το έφημερίσας, το ρεντιγκότα σας κάτεται. Η μία πτέρυξ της ρεντιγκότας είχεν ήδη έντελως καῖ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Πλουσία τις Ρωσίσις χίρα άποθανούσα έσχάτως έν Πετρούπολει εκληροδότησεν άπασαν αυτής την περιουσίαν ανερχομένην εις έν περίπου εκατομμύριον εις τινα άνεψιάν αυτής, υπό τον όρον του να νυμφευθῇ αυτή με οιονδήποτε ίατρόν, όστις κατά την εξ ιδίας πείρας αντίληψιν της θείας ήν ό καταλληλότερος προς συζυγικὴν ευδαιμονίαν σύζυγος. Η δυστυχής δεκακοκταέτης άνεψιά είναι έν ταυτῷ ευτυχής και άπληπισμένη. ευτεχής διότι είναι πλουσία. άπληπισμένη δέ διότι άγαπά νέον ώραιότατον αξιωματικόν. Τί ποιητέον; Να ζητήση σύζυγον ίατρόν, ή να μείνη πιστή εις τον μνηστήρά της;

Ό μνηστήρ έξωμάλυτε την ύπόθεσιν λαβόν ενεργητικωτάτην άπόφασιν. Παρητήθη εκ του στρατού και ενεγράφη εις την ίατρικὴν σχολήν, έν τῇ αϊ σπουδαί αυτού θέλουσι παραταθῇ.

Οι διδασκαλὶ και αι διδασκάλισσαι των τε Παρισίων και περιχώρων συνήλθον όπως από κοινού σκεφθῶσι περί σχηματισμοῦ αδελφάτου. το αδελφάτον τούτο έπιτλοφορήθη ως εξής: «Σύλλογος των διδασκάλων και διδασκαλισσών της έπαρχίας Σηκουάνα.» Έσχηματίσθη δε προς τον σκοπόν του να άνανεωσῃ και συσφίξῃ τον μεταξύ των συναδέλφων τούτων διδασκάλων και διδασκαλισσών δεσμόν, προκαλεϊ έξετάσεις και συζητήσεις επί παντός ζητήματος άφορώντος εις την πρώτην και κατωτέραν εκπαίδευσιν, λαμβάνη μέρος εις τούς διδασκαλικούς συναγωνισμούς ως και εις τās έπισήμους συναθροίσεις τās διοργανιζόμενας ύπερ της λαϊκής εκπαίδευσεως

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Αυτός; Αὐτός ό ίδιος. Πράγματι, είναι αξιολύπητος. Έμάντευσας λοιπόν ότι δέν ανταγαπάται; Δέν είναι άνάγκη να ίδη τις αυτόν συνεχῶς, όπως μαντεύσῃ το τοιοῦτον. Ναι, άλλ' όταν γνωρίση τις αυτόν, ανακαλύπτει έν αὐτῷ σπανίους και πολυτίμους άρετάς. Άληθές. Όστε εάν δέν έχῃ αξιώσεις έρωτικās, θα τύχη βεβαίως εκτιμήσεως και ειλικρινούς άφοσιώσεως. Άς μην άπαιτῇ ότι δέν δύναται να άποκτήση και δέν θα είναι δυστυχής. Όστε, κατά την γνώμην σου, εάν δέν άπαιτῇ να τον έρωτευθῶσι, δέν πρέπει να άπελπίζηται. Εάν ή γυνή ής έράται, δέν έράται άλλου, δέν έννοῦ διατί δέν θα τον ήγάπα, ως προείπον. Φρονῶ μάλιστα ότι γυνή ευαίσθητος δέν θα ζήτη δυστυχής πλσίον τοιούτου ανθρώπου. Θέλει αναμφιβόλως περιποιηταί αυτήν πολὺ, και θέλει τῇ έξασφαλίσει βίον, άν οὐχί λαμπρόν, τουλάχιστον ήρεμον.

Α! πόσον ευτυχής θα ήτο, εάν σε ήκουε. Έπρεπε να μοι, είπης αυτά όταν ήτο εδώ, όπως ό ίδιος άκούσῃ την γνώμην μου. Μοι είχε τούναντίον συστήσει, να μη σοι κάμω λόγος ένώπιόν του περί της Ιστορίας ταύτης. Διατί; Δέν μαντεύεις; Όχι. Πρόκειται περί σου. Περί έμου; Ναι. Ό κ. Θεόδωρος με άγαπά; Σε άγαπά. Και; Και όταν τίμιος άνθρωπος άγαπά κόρην ως σε, τῇ ζητεϊ εις γάμον. Και με εξήτησεν; Σχεδόν. Η Σοφία ώχρίατεν έλαφρῶς. Άστείξεσαι, καλή μου μητέρα, είπεν. Ποσῶς. Και τί τῷ άπήνητησες; Ότι θα σοι όμιλήσω περί τούτου. Άληθῶς;

κ. α. Οί ἡμέτεροι δὲ τί πράττουσιν ; Ποῦ συνέρχονται ; Περι-
ρί τίνος συσκέπτονται ; Καὶ διατί αἰτιῶνται τοὺς τμημα-
τάρχας καὶ ὑπουργοὺς διὰ τὴν μὴ προαγωγὴν των ; Μήπως
ἔδειξαν ἢ δεικνύουσιν σημεῖα ζωῆς, ἐνεργείας, αὐτοβουλίας ;
Ἡ ἐνεργοῦσι καὶ αὐτοὶ ὡς ὄλοι μας, νευροσπαστικῶ τῷ τρό-
πῳ, ἐξαιρουμένων ἐννοεῖται ἐκείνων, οἵτινες διὰ τῆς βλάβου
των αὐτοβούλων καὶ βασιβουζουικῶς ἐπὶ τῶν πτωχῶν τῶν
μαθητῶν κεφαλῶν ἐνεργοῦσι.

—*—
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πρὸς πάσας καὶ πάντας τοὺς ἀποστείλαντας συγχαρητηρίους καὶ ἐυ-
μενεστάτας ἐπιστολάς ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας. — Καν Α. Σ.
Ἄ θ ἦ ν α ς. Ἐπειδὴ τὸ κύριον ἄρθρον μας σχετίζεται μὲ τὸ ἡμέτερον,
ἀνεβλήθη ἢ δημοσιεῖσαι εἰς τὸ προερχόμενον φύλλον — Καν Π. Γ. Σ ὄ ρ ο ν.
Εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐνδύεται τις ἀπλούστατα εἰσερχομένη δὲ ἐκβάλλε-
τε πάντοτε τὸ χειρόκτιον τῆς δεξιᾶς χειρός. — Καν Μ. Α. Α ἴ γ ρ ο ν.
Θά ἐξετάσωμεν καὶ θά σας εἴπωμεν. — Καν Ε. Μ. Π. Ν ἄ ὕ π λ ι ο ν. —
Καν Α. Μ. Ἀ γ ρ ῖ ν ο ν — Καν Γ. Γ. Σ. Κ ο υ π α ρ ῖ σ σ ῖ α ν, χρήματα
ἐλήφθησαν φύλλα καὶ ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν. — Καν Α. Μ. Ἀ γ ρ ῖ-
ν ο ν εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας. Γράφομεν ἡμῖν προσεχῶς τὰ ση-
μερινὰ χρήματα ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις ἀπετέλλονται. — Καν Κ. Ν.
Χ ῖ ο ν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ παρατήρησιν. Διορθώομεν. Ποιητρίξ. Ε.
Σ ὄ ρ ο ν. Λαμπρόν. Δημοσιευθήσεται. Καν Ε. Π. Π ἄ τ ρ α ς. Στεί-
λατε ἔργον σας, ἐὰν ἐγκριθῇ, δημοσιευθήσεται. — Καν Κ. Ε. Π. Α ἰ δ η-
ψ ὄ ν καὶ Σ. Δ. Ρ. Ξ η ρ ο χ ῳ ρ ῖ ο ν. φύλλα ἀπεστάλησαν. Στείλα-
τε χρήματα. — Καν Δ. Κ. Ἀ ρ γ ο ς. Ἀποδείξεις ἀποπέλλονται, δὲν ἀ-
ποτεινόμεθα πρὸς ὑμᾶς. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐγγραφὴν συνδρομητῶν. —
Καν Β. Γ. Σ μ ῦ ρ η ν η. Ἐὰν εἴθε πλουσία τὸ καλλίτερον καὶ πρα-
κτικώτερον ὄρων διὰ τὸ βαπτισθῆναι κατὰ θέσιν χρηματικῶν ποσῶν
ἔστω καὶ ἑκατὸν φρ. παρά τινι Τραπεζῇ — Καν Θ. Κ. Ἀ δ ρ ι α ν ο ὕ-
π ο λ ι ν. Πάντοτε εὐγνώμων. Γράφομεν. Καν Κ. Τ. Κ ω ν σ τ α ν τ ι-
ν ο ὕ π ο λ ι ν. Εὐχαριστοῦμεν ἔχομεν ἀντιπρόσωπον αὐτότε. — Καν

Α. Β. Ὀλτενίτζαν. Εὐγνωμοῦμεν. Ἀποπέλλονται φύλλα. Μὴ ἀπο-
στείλατε χρήματα διὰ Mandat Postal διότι δὲν ὑπάρχει σύμβασις. —
Καν Δ. Κ. Γιούργεβον. χρήματα ἐλήφθησαν, ἀποδείξεις ἀποπέλλονται. —
Καν ΕΙΡ. Α. Χαλιζά. — χρήματα ἐλήφθησαν. — Ε. Κ. Ἀθη-
νας. Δημοσιευθήσεται.

Σ υ μ β ο υ λ ῆ.

ΠΑΥΣΙΜΟΝ ΠΙΛΘΙΝΩΝ ΠΙΛΩΝ. — Λαμβάνετε ὅσον τινὰ θεῖον
εἰς κόνιν, τὴν ὅποιαν ζυμώνετε μετὰ ὀξέος λεμονίου ἕως ὅτου σχη-
ματισθῇ ἐκ τοῦ μίγματος τοῦτου ἀλοιγὴ ἀραιά· βρέχετε ψήκτραν
καθαράν, ἐν ἐλλείψει ἄλλης καταλλήλου, ὄδοντοψήκτραν, ἐντὸς τοῦ
μίγματος καὶ τρίβετε τὸ καπέλλον σας, τὸ ὅποσον ἀφίνετε μετὰ
τοῦτο ἐν ζηρανθῇ εἰς τὸν ἥλιον. Ἀμα στεγνώσῃ τὸ τρίβετε πάλιν μετὰ
θειοκόνου μόνης ἄνευ λεμονίου καὶ ὁ πῖλός σας μένει καινούργιος.

Σ υ ν τ α γ α ῖ μ α γ ε ι ρ ι κ ῆ ς.

ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΤΥΜΗΑΝΑ. — Βράζετε τὰ μακαρόνια ἐντὸς γά-
λακτος ἢ ζωμοῦ κρέατος· ἔπειτα κοπανίζετε κρέας (κιμά) τὸ ὅ-
ποσον καθουρτίζετε μὲ ὀλίγον κρομμυδάκι, πιπέρη, ἄλας, κανέλα, φύλ-
λον δάφνης κ.τ.λ. ἅμα καθουρτισθῇ καλῶς· ρίπτετε ντομάτα σάλ-
τσα διαλυμένην, μπιζέλια φρέσκα καθαρισμένα ἢ τοῦ κουτιοῦ τοι-
αῦτα καὶ βράζουσιν μετὰ τοῦ κιμά· ἰδιαίτερος ἔχετε πρὸς τοῦτοις
βράσει καλῶς μυελὸν βόειον τὸν ὅποσον κατόπιν χωρίζετε εἰς τε-
μάχια· ζύετε ἄφθονον τυρὶ (εἰ δυνατόν παρμεζάν) καὶ ἀναμιγνύετε
καλῶς πάντα ταῦτα ἐντὸς μεγάλης γύτρας ἢ δοχείου· μετὰ τοῦτο
ἀλοιζετε τὴν φόρμαν σας, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης βαθεῖαν παραδύαν
καὶ ἐπιπάσσετε αὐτὴν διὰ ψιλῶς κοπανισμένου παξιμαδίου ἐν-
τὸς αὐτῆς στρώνετε ἑκατὸν δράμια φύλλων ζαχαροπλαστείου, ἐν ᾧ
ρίπτετε τὰ μακαρόνια· μετὰ τοῦτο κτυπᾶτε ἐξ ἢ ἐπτά ὡὰ τὰ ὅποια
ρίπτετε ἐπὶ τῶν μακαρονίων, βράζετε καλῶς δύο ἢ τρία κοχλιάρια
βουτύρου καὶ ἄρου διὰ τῶν φύλλων περικαλύψετε τὰ μακαρόνια
ρίπτετε αὐτὰ ἐντὸς καὶ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον, ἀφίνετε ἕως ὅτου
κοκκινήσων καλῶς καὶ μετὰ προσοχῆς ἐξάγετε ἐκ τῆς φόρμας ρο-
δόπλαστον ἐκ μακαρονίων τούτων, ἱκανοποιῶσταν καὶ τοῦ πλέον
λαϊμάργου τὰς ἀξιώσεις.

Ἀληθέστατα.

Ἄλλ' ἐγὼ δὲν τὸν ἀγαπῶ, ἐπανάλαβεν ἡ κόρη μετὰ μι-
κρὰν σιγῆν.

Δὲν τὸν ἐρωτεύεσαι βεβαίως. Ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρό-
νου θέλει ἀναπτυχθῇ ἐν σοὶ τὸ αἶσθημα τῆς ἀρσιώσεως τὸ
καὶ διακρέσσετον τοῦ ἔρωτος, περὶ οὗ πρὸ μικροῦ ὠμίλεις.

Οὕτω λοιπὸν σὺ ἠγάπας τὸν πατέρα μου ;

Ὁχι ! ἀλλὰ πόσας θλίψεις μοὶ προὔξενῆσεν ὁ πρὸς αὐτὸν
ἔρως μου. Τί ζηλοτυπία, ἀπογοητεύσεις, σκηναὶ ἀκόμη !

Ὡς ἐπιδοκιμαζέεις τὸν κ. Θεόδωρον ;

Τὸν ἐνθαρρύνω.

Εἶναι ἄπορον.

Τί ;

Τὸ νὰ ἔλθῃ εἰς τινα ἢ ἰδέα νὰ μὲ νυμφευθῇ.

Αὐτὸ τὸ ὅποιον μὲ ἐκπλήττει εἶναι, πῶς δὲν ἐπῆλθεν ἡ
ἰδέα αὕτη εἰς ὄλους τοὺς νέους.

Πόσον φαίνεσαι ὅτι εἶσαι μήτηρ !

Λοιπὸν, ἢ ἀπάντησίς σου ;

Λοιπὸν δὲν θέλω νὰ νυμφευθῶ μετὰ τὸν κ. Θεόδωρον.

Διατί ;

Εἶναι τότε ἀνωρελός. Ἄλλως τε προτιμῶ νὰ μὴ σὲ ἀρή-
σω μόνην.

Ἄλλ' ἐνδέχεται νὰ σὲ ἀρῆτω ἐγώ.

Καὶ πῶς ;

Μήπως δὲν εἴμεθα ὄλοι θνητοί ;

Ἄλλὰ, δοῦσα τῷ Θεῷ, εἶσαι νέα ἀκόμη καὶ υγιεσιάτη.

Δυστύχημά τι συμβαίνει ταχύτατα, ἀγαπητὸν τέκνον, καὶ
ἐντὸς μιᾶς στιγμῆς, ἀποθνήσκει εὐκολώτατα ἢ καλλιτέρα μή-
τηρ. Τί θὰ ἐγίνεσο ἐὰν ἀπέθνησκα ; ποῦ θὰ εὕρισκες στήριγμα
καὶ προστασίαν ; Πρέπει νὰ σκέπτηται τις τὰ πάντα. Ἐπειτα
γνωρίζεις τὴν θέσιν μας· δὲν εἴμεθα πλούσιοι, ζῶμεν ἐκ μι-
κροῦ εἰσοδήματος τῆς κληρονομίας τῆς ἀδελφῆς μου, καὶ ἐκ
τῆς συντάξεως, ἣν λαμβάνω ὡς χήρα ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ.
Ἀλλὰ ἡ συντάξις θὰ ἀποθάνῃ μετ' ἐμοῦ καὶ θὰ ἀναγκασθῆς
νὰ ἀρκεσθῆς εἰς τὸ πτωχότατον εἰσοδήμα μας. Αὐτὸ μὲ τρο-
μάζει ἐνίοτε. Τί θὰ κάμῃς τότε ; Θὰ ἐργασθῆς. Ἡ φύσις σου,
ἡ ἰδιοσυγκρασία σου, αἱ εἴσεις σου εἶναι δι' ἐμὲ προσκόμματα
διὰ πᾶσαν ἐργασίαν. Ὁ Θεὸς γνωρίζει· εἰς τί κινδύνους θὰ σὲ
ἐκθέσῃ ἡ μόνωσις, ἡ ἡλικία καὶ ἡ ὠραϊότης σου. Ὁχι, πιστευ-
σόν με, τέκνον μου, εἶσαι ἀρκετὰ μεγάλη, ὅπως συζητήσῃ
τις μετὰ σοῦ περὶ τῶν σοβαροτέρων τῆς ζωῆς πραγμάτων.
Τὸ πᾶν μὲ παραινεῖ νὰ σοὶ δώσω τὴν συμβουλὴν, ἣν σοὶ δίδω·
Νυμφευθῆτι. Ὁ κ. Θεόδωρος δὲν εἶναι ὠραϊός, δὲν εἶναι χα-
ρίεις, ἀλλ' οὔτε πολὺ ἀνθρωπος τοῦ κόσμου· τόσον τὸ καλ-
λίτερον θὰ ἀνήκῃ περισσότερον εἰς τὴν γυναϊκὰ του. Δὲν θὰ
αἰσθανθῆς ποτὲ δι' αὐτὸν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὀνομάζουσιν ἔ-
ρωτα· τόσω τὸ καλλίτερον, ἀποδοκιμαζῶ πᾶσαν ὑπερβολικὴν
τῆς καρδίας διάχυσιν. (Ἐπεταὶ συνέχεια).